

Zitting 1982–1983

16 981

Wijziging van de Wet op het afbetalingsstelsel 1961 en van de Wet op het consumptief geldkrediet

Nr. 7

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 12 januari 1983

De leden van de fractie van de P.v.d.A. vroegen of de aanduiding van het effectieve kredietvergoedingspercentage op jaarbasis om effectief te kunnen zijn niet per artikel zou dienen te worden aangegeven, zowel door de postorderbedrijven als door de kredietverlenende detailhandel. Gaarne zagen deze leden dan ook alsnog nader uiteengezet waarom een dergelijke aanduiding per artikel niet uitvoerbaar zou kunnen zijn.

In de memorie van antwoord werd reeds gesteld dat een verplichting om per artikel het effectieve kredietvergoedingspercentage aan te geven omslachtig zou zijn. Dit houdt verband met het grote aantal artikelen, prijzen en gehanteerde rentebedragen. Daarom werd gesteld dat wij denken aan een verplichting om in bij voorbeeld een catalogus een tabel op te nemen, waarin de effectieve kredietvergoedingspercentages per geleend bedrag zouden worden vermeld.

Hoewel wij niet vooruit willen lopen op het gesprek met de belangenorganisaties naar aanleiding van de concept-uitvoeringsmaatregelen, lijkt het ons wel mogelijk om, voor het geval dat in een catalogus of advertentie per artikel de afbetalingsregeling wordt vermeld, dan de aanduiding van het effectieve kredietvergoedingspercentage ook verplicht te stellen. (Evenzo zal dan bij «andere wijzen van aanbidding van kredieten» als bedoeld in artikel 43, tweede lid, van de Wet op het consumptief geldkrediet het effectieve kredietvergoedingspercentage vermeld moeten worden in gevallen waarin de betalingsregeling wordt vermeld). In de situatie waar slechts wordt vermeld dat een afbetalingsregeling mogelijk is zou de aanduiding per artikel naar onze mening niet nodig zijn. Dit wetsontwerp is er immers op gericht prijsvergelijking van verschillende kredietaanbiedingen goed mogelijk te maken. In het laatste geval is echter nog geen sprake van een concrete kredietaanbieding. Het bovenstaande zou betekenen dat in de situatie, waar wordt vermeld dat een produkt kan worden betaald door bij voorbeeld f 850 contant dan wel 12 termijnen van f 78,44 te betalen, het effectieve kredietvergoedingspercentage vermeld moet worden (in het gegeven voorbeeld 21,1%). In het geval dat slechts de contantprijs wordt vermeld zou vermelding van het effectieve kredietvergoedingspercentage niet verplicht zijn. Indien de advertentie of catalogus aangeeft dat op afbetaling gekocht kan worden en kredietkosten of termijnbedragen

worden vermeld zal daarbij uiteraard wel – eventueel in een tabel – het effectieve kredietvergoedingspercentage moeten worden weergegeven. Dit hoeft echter niet per produkt te gebeuren.

De leden van de C.D.A.-fractie wezen op het ontbreken van sancties op niet-naleving van de tussen De Nederlandsche Bank en de onder de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1978, 255) vallende kredietinstellingen overeen te komen gedragslijn aangaande vermelding van het effectieve kredietvergoedingspercentage op jaarbasis. Deze leden achtten het uit een oogpunt van gelijkheid van rechtsbedeling moeilijk voor het openbaar ministerie en de rechterlijke macht effectieve strafsancties toe te passen indien in vergelijkbare gevallen geen strafsancties zouden bestaan. In dit licht vroegen de C.D.A.-fractieleiden zich af, of niet zou kunnen worden volstaan met civielrechtelijke sancties, en of het dreigen met nietigheid van gesloten kredietovereenkomsten niet veel effectiever zou zijn dan strafsancties.

De opmerkingen van de C.D.A.-fractieleiden illustreren, dat het wettelijke regime op het terrein van de kredietverlening aan consumenten voor verbetering vatbaar is. Dat is – zoals bekend – ook aanleiding voor de voorbereiding van een nieuwe geïntegreerde wet. Het betekent echter niet, dat de administratiefrechtelijke of strafrechtelijke sancties ten aanzien van de niet-naleving van bestaande of nog tot stand te brengen voorschriften op basis van de onderhavige twee wetten niet meer zouden kunnen worden toegepast door de betrokken instanties. Deze wetten blijven van kracht zolang de wetgever niet anders beslist.

Zoals reeds is gesteld in de memorie van antwoord verwachten wij overigens dat ook de onder de Wet toezicht kredietwezen vallende kredietinstellingen de gewenste gedragslijn met betrekking tot het effectieve kredietvergoedingspercentage zullen gaan volgen. Gelet ook op de wenselijkheid van een spoedige invoering van de regeling achten wij de gekozen opzet aanvaardbaar.

Afgezien hiervan menen wij, dat een bepaling, strekkende tot nietigheid of vernietigbaarheid van gesloten overeenkomsten, niet op haar plaats is als sanctie in dezen. Het zwaartepunt van de beoogde regeling ligt in de fase van het doen van een aankondiging of het verkrijgbaar stellen van een prospectus, waarbij van het afsluiten van overeenkomsten nog geen sprake behoeft te zijn. De privaatrechtelijke nietigheids- of vernietigbaarheidsconstructie is hier dus niet een geschikte sanctie. Een vernietigbaarheidsconstructie zou bovendien vermoedelijk niet effectief zijn, omdat de werking daarvan afhankelijk is van een optreden van de wederpartijen (kredietnemers) van de overtreder, die zeker niet steeds voldoende belang zullen hebben bij een vernietiging van de gesloten overeenkomsten. Mede om die laatste reden komt absolute nietigheid evenmin in aanmerking als sanctie.

De leden van de C.D.A.-fractie zouden voorts graag zien dat vóór de plenaire behandeling het overleg zou plaatsvinden met de betrokken organisaties over de uitvoeringsproblemen, met name die ter zake van de vermelding van het effectieve kredietvergoedingspercentage per verkocht artikel. Deze leden stelden dat interdepartementaal overleg niet de tijd mag vragen die ook nodig is voor maatschappelijk overleg.

Zoals reeds in de memorie van antwoord is vermeld heeft een algemeen overleg met de Postorderbond plaatsgevonden waarbij ook de vermelding van het effectieve kredietvergoedingspercentage aan de orde is geweest. Gelet op de instemmende reacties van de zijde van de Tweede Kamer kunnen thans de uitvoeringsmaatregelen verder worden voorbereid. Pas na het opstellen van concept-uitvoeringsmaatregelen kan op een vruchtbare wijze met de organisaties verder worden gesproken over deze materie; dit zal zo spoedig mogelijk geschieden.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
P. H. van Zeil

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden